



**Kontakta kulturen:** Mejla kultursidan dina synpunkter och tips på bevakningar, skriv till kultur@vk.se



Ögonblicksteaterns *Små odöda* låter även den vuxne fundera på döden med barnets perspektiv, skriver VK:s Em Lugnet. På bild Sofia Landström, Thomas Burström och Emil Grudemo El Hayek.

FOTO: ELIN BERGE

# Döden utforskas med otrolig fingertoppskänsla

## TEATER

### Små odöda

Medverkande: Emil Grudemo El Hayek, Sofia Landström och Thomas Burström  
Manus: Isabel Cruz Liljegren  
Regi: Stina Kajaso  
Scenografisk konsultation: Sissel Romme Christensen  
Kostym: Stina Kajaso och Sissel Romme Christensen  
Komposition: Thomas Burström  
Ögonblicksteatern

**PREMIÄR.** I foajén på Ögonblicksteatern är det en förväntansfull publik som väntar på att bli insläppta till scenen där premiären för *Små odöda* sätts upp. Det

blir tyst när en svartklädd figur med långt hår kliver ut genom dörren och presenterar sig som flugan. Vi blir instruerade att göra olika surrande ljud och går sedan tillbaka genom dörren. Efter en stund är det vår tur att kliva in. Där inne är det ingen vanlig scen som väntar oss; det är en scenuppsättning som bygger på rörlighet och omformation. Vi instrueras till att sätta oss på trappan framför Emil Grudemo El Hayek, Sofia Landström och Thomas Burström, klädda i svart, och väntar med spänning på vad som ska ske.

**Innan föreställningen började** fick vi instruktioner om att vi kommer vara i rörelse och att skådespelarna säger åt oss var vi ska stå och sitta samt vad vi ska göra. Efter den introducerande rörelseimitationen där skåde-

” Det är dans, vad en kan tänkas säga vid en begravning och utdelandet av olika maträtter gjorda av luft till den som vill ha.

spelarna speglar rörelser som utförs på en datorskärm sker allting i en rasande fart. Vi förflyttas in rummet där två födelsedagar sker.

Det är en pojke på en plats som fyller år samtidigt som en

flicka på en annan plats också fyller år. Av en slump önskar de tillsammans att det inte ska finnas någon död längre, och när den önskan går i uppfyllelse hamnar vi i en dröm av existentiell och filosofisk karaktär.

Det är en bebis som fötts på samma dag som en larv och tidens logik suddas ut. Larven blir till en dagslända under samma tid som bebisen går från liten till vuxen. Däremellan är det utrymme för frågor som berör döden, vad en kan göra om en är ledsen och behöver gråta, hur en begravning går till och vad vi blir när vi dör, där kreativa svar som en stjärna, kanin eller ens favoritdjur ropas ut av publiken.

**Trots att allting** händer snabbt och att det är mycket som händer på flera olika ställen samti-

digt finns det alltid utrymme för pauser där reflektion sker i interaktion med publiken. Det är dans, vad en kan tänkas säga vid en begravning och utdelandet av olika maträtter gjorda av luft till den som vill ha.

Det är en givande timme där döden utforskas på ett lekfullt och avslappnat sätt och där barnen får komma till tals om sina egna tankar om döden. Det är med en otrolig fingertoppskänsla som skådespelarna närmar sig ämnet och balansen mellan lek och allvar är väl avvägd. Trots att *Små odöda* har den tilltänkta målgruppen barn i lågstadieålder är det oundvikligt för den vuxne att inte bejaka sitt inre barn och filosofera kring ämnet med ett barns perspektiv.

EM LUGNET